

Dzieje wsi Rudna

Autor: Irena Harasimowicz

{smoothgallery image=F6839.jpg&caption=Kaplica w Rudnej&title=Kaplica w Rudnej}Rudna (niem. Ruden) nazywała się dawniej Polską Rudną. Była wsią szlachecką i należała do klucza złotowskiego. 1491 r. - po raz pierwszy występuje nazwa wsi Rudna. Nazwa wskazuje na miejsce, gdzie wydobywano i przetapiano rudę darniową występującą między innymi w dolinie rzeki Lobżonka. Rozwijała się pierwotnie w kształcie owalnicy. Dziedzice złotowscy darzyli ją przywilejami: Józef Działyński nadał przywilej sołectwa w roku 1732, Augustyn Działyński gościńcowi w 1745 roku, a poza tym wieś jako taka otrzymała przywilej w latach 1788, 1790, 1791. Rudna stanowiła w okresie międzywojennym znaczący ośrodek polski. Przy zbudowanej własnym sumptem szkole, w której uczyło się ok. 30 dzieci, działały polskie organizacje oświatowe i sportowe. Na budynku szkoły znajduje się tablica poświęcona pamięci C. Mikołajczyka – nauczyciela zamordowanego przez hitlerowców. Rudniczanin Wojciech Pioch, podpisujący swe publikacje pseudonimem „ Wojtek z Rudnickiego lasu", należał do czołowych felietonistów „Głosu pogranicza i Kaszub". W latach 1975-1998 miejscowość należała administracyjnie do województwa pilskiego. Współcześnie jest to wieś krajeńska położona w województwie wielkopolskim, w powiecie złotowskim, w gminie Złotów.